PI
6 4 6

SCENA și ECRANUL

NUMĂRUL 1

1 SEPTEMBRIE 1956

C.A. 10.101

Țara noastră găzduiește de cîtva timp Ansamblul Artistic din R. P. Chineză, alcătuit din artiști de la Opera din Pekin, Teatrul din Șanhai, Teatrul Mare din Yunan, Trupa experimentală de dramă muzicală din Șanhai, Ansamblul coregrafic „Steagul Roșu" din Șanhai și Orchestra de instrumente populare a Filarmonicii din Șanhai.

„Scena și Ecranul" adresează oaspeților dragi un călduros salut și le urează succes în realizările lor.

Ciun — Cian — Si

●

Inundarea templului Dînșan

PI 646

SCENA și ECRANUL

Drag spectator,

Ni te închipuim în odaia în care — acum, — ai desfăcut un ziar și cercetezi programul spectacolelor din Capitală, în căutarea spectacolului pe care ai vrea să-l vezi.

Uneori, nu-i ușor să alegi: sînt atît de multe concerte, piese, filme! Ai vrea să-ți stea alături cineva, un prieten — și să te sfătuiască: „Vrei să rîdem împreună astă seară? Hai să mergem la...“ sau „Nu ți-ar place să vezi o piesă, în care este vorba despre...?

Acest prieten însă este aproape. „Scena și Ecranul“ e gata să-ți călăuzească pașii spre spectacolele Capitalei. Iată, la Grădina de vară „Filimon Sîrbu“ vei putea face cunoștință cu pățaniile eroilor comediei „Mult zgomot pentru nimic“ de Shakespeare. Veselii eroi ai întîielor lecturi ale adolescenței, „Cei trei muschetari“ te vor întîmpina pe scena Teatrului de vară din „Parcul de Cultură și Odihnă I. V. Stalin“. „Gaițele“ de Alexandru Kiriței scu îți vor evoca atmosfera de odinioară — a caselor boierești din micile orașe provinciale. Dacă vei vrea, vei putea urmări peripețiile prin care trece don Manuel — eroul comediei „Doamna nevăzută“ a marelui clasic spaniol Calderon de la Barca. Poate ești ispitit — iubite prietene — de afișele spectacolelor de satiră și humor, care împestrițează panourile Bucureștiului; atunci, „Hai să rîdem! la Teatrul Evreesc de Stat sau hai să cîntăm și să ne amuzăm „O seară la Estradă“. Iar dacă ai auzit vorbindu-se despre spectacolul de varietăți „Sofia — București“ și vrei să-l vezi, nu întîrzia.

Cu siguranță că dorești să vezi cîteva filme noi. Nu se poate să nu iei parte la premiera mondială a filmului „Tosca“. prezentat la cinematograful „Republica“, prima sală amenajată pentru cinemascop. Desigur că vei urmări cu emoție duioasa povestire a tinerilor eroi din noua producție indiană „Micul lustragiu“ sau — într-o altă seară — vei prețui cum se cuvine realizarea regizorului francez Renè Clair, „Marile Manevre“.

Și acum, drag spectator, la revedere! „Scena și Ecranul“ îți urează o seară plăcută.

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Lc 185547

GAIȚELE

La Teatrul Național
„I. L. Caragiale

AL. KIRIȚESCU

In prefața primei ediții a comediei „Gaițele", dramaturgul Al. Kirițescu vorbește despre lumea în care se desfășoară acțiunea piesei: „Am cunoscut lăcomia, avariția, trufia și cinismul lor, lipsa din sufletele lor a oricărui simțămînt uman, bestialitatea lor. Am fost zguduit de ură și scîrbă".

Ar fi și foarte greu să încerci altfel de sentimente în fața imaginii de descompunere morală pe care o oferă familia moșierilor Duduleanu. In atmosfera înăbușitoare a casei Duduleanu trăiesc laolaltă — într-o dezgustătoare cîrdășie de clasă — toți membrii acestei familii de moșieri, a căror unică rațiune de a exista este păstrarea privilegiilor lor cu orice preț. Fie că păzesc cu strășnicie — între o partidă de cărți și o înmormîntare — formele închistate de viață bazate pe prejudecăți sau tradiții formale, cum fac cele trei surori bătrîne Aneta, Zoia și Lena; fie că învîrtesc afaceri exploatînd moșiile proprii sau ale altora, cum fac cei doi fii ai Anetei, Ianache și Georges; fie că în luxul stătut și ostentativ al odăilor consumă pasiuni mai aproape de nebunie decît de dragoste, ca Margareta — toți la un loc sînt mînați de aceeași dorință de posesiune, care îi dezumanizează, de aceeași oarbă voință de a menține formele vechi, feudale, de orînduire, de a fi cu orice chip „stăpîni".

In această familie a eșuat tînărul ziarist Mircea Aldea. Scîrbit de viața de corupție, de moravurile abjecte ale presei și ale politicii burgheze, amețit de dragostea patetică și violentă a Margaretei, Mircea Aldea a crezut că va găsi în sînul familiei tihna și bucuria de care are atîta nevoie. In locul acestora, însă, asemenea unor viespi înfometate, îl înconjoară de la început intrigile, jignirile, răutatea meschinăria membrilor familiei Duduleanu, precum și capriciile „pasionale" ale soției sale. Înăcrit, terorizat, Mircea încearcă să găsească o „alinare" — conformă cu morala acestei lumi — în brațelei Wandei Serafim, o aventurieră care-și consumă moșiile și

destrăbălarea în speluncile şi cazinourile din Occident şi care e „în trecere“ pe acasă.

Familia însă stă la pîndă. Aventura lui Mircea este descoperită şi adusă la cunoştinţa Margaretei, cu brutalitate şi satisfacţie. Într-un acces de exaltare, caracteristic pentru o psihopată, Margareta se sinucide.

Durerea familiei pare fără sfîrşit. În realitate, ea nu este decît o formă ca oricare alta a ipocriziei Dudulenilor şi, în acelaşi timp, un nou prilej pentru confirmarea egoismului, meschinăriei, cinismului şi inumanităţii lor. Cît despre Mircea Aldea, el se va resemna, adoptînd atitudinea atîtor intelectuali dezorientaţi din societatea burghezo-moşierească, care nu izbutesc să găsească singuri drumul spre eliberarea de un mediu la care nu se pot adapta.

Aparţinînd dramaturgiei născută între cele două războaie, comedia „Gaiţele“ este considerată

astăzi, datorită valorii sale literare, ca şi forţei sale satirice, una din cele mai izbutite comedii ale literaturii noastre dramatice.

Începînd de la 25 august, piesa „Gaiţele“ se reprezintă pe scena Teatrului de vară din parcul „I. V. Stalin“ de către colectivul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale“.

Distribuţia:

ANETA DUDULEANU:
Silvia Dumitrescu Timică
Silvia Fulda
WANDA SERAFIM:
Cella Dima
Anca Şahighian
MARGARETA ALDEA:
Marietta Deculescu
Elena Galaction
Tina Ionescu
COLETTE DUDULEANU:
Tantzi Economu
Viorica Petrescu
FRAULEIN:
Nataşa Alexandra
Maria Buda (de la Teatrul Tineretului)
LENA:
Angela Mateescu
ZAMFIRA:
Elena Sereda
Cristina Bugeanu
Margareta Ioniţă
ZOE:
Fifi Mihailovici
Maria Voluntaru
MIRCEA ALDEA:
Aurel Munteanu
Al. Alexandrescu-Vrancea
GEORGES DUDULEANU:
I. Anastasiad
IANACHE DUDULEANU:
Nicu Dimitriu
I. Ulmeni
REGIA: I. Iliescu
DECORURI: Traian Cornescu
COSTUME: Elena Barlo

DOAMNA NEVĂZUTĂ

Don Manuel: Gabriel Dănciulescu, Damian Crîşmaru
Don Luis: Al. Alexandrescu Vrancea, Damian Crîşmaru
Don Juan: Constantin Bărbulescu, Virgil Popovici
Cosma: Victor Moldovan, N. Enache
Rodrigo: Val. Rădulescu, Matei Gheorghiu, M. Cojan
Dona Angela: Carmen Stănescu
Dona Beatriz: Ileana Iordache, Simona Bondoc
Isabela: Nina Diaconescu

Regia artistică: Miron Niculescu
Decoruri: Theodor Constantinescu
Costume: Gabriela Zamfirescu

Nina Diaconescu (Isabela) și Victor Moldovan (Cosma)

Ileana Iordache (Dona Beatriz)

G. Dănciulescu (Don Manuel), C. Bărbulescu (Don Juan) și Al. Alexandrescu-Vrancea (Don Luiz)

Carmen Stănescu (Dona Angela) și Nina Diaconescu (Isabela) ←

T. N. „I. L. Caragiale"

Mult zgomot pentru nimic

Teatrul Tineretului

Mircea Angelescu (Claudio) și Aurelia Sorescu (Hero)

Incă înainte de începerea stagiunii de toamnă, Teatrul Tineretului și-a reluat activitatea în grădina cinematografului „Filimon Sîrbu“ cu spumoasa comedie a lui Shakespeare: „Mult zgomot pentru nimic“.

Scrisă de marele dramaturg englez la începuturile activității sale, într-o perioadă de bună dispoziție, piesa este străbătută de un suflu tineresc de veselie, optimism și dragoste.

Acțiunea se petrece în secolul al XVI-lea la Messina. In casa lui Leonato, guvernatorul orașului, se fac mari pregătiri pentru primirea lui Don Pedro, prințul de Aragon, și a altor gentilomi care se întorc victorioși de pe cîmpul de luptă în patria lor. Dar scurtul lor popas în casa lui Leonato va schimba firul existenței a doi dintre însoțitorii lui Don Pedro, Claudio și Benedict.

Claudio o revede pe frumoasa fiică a lui Leonato, Hero, și, îndrăgostindu-se de ea, îl roagă pe Don Pedro, al cărui prieten este, s-o pețească pentru el. Un alt favorit al prințului, mucalitul Benedict, o reîntîlnește pe isteața și mîndra Beatrice, verișoara lui Hero și între cei doi tineri se iscă un duel de înțepături și sarcasme.

In timp ce se pregătește nunta lui Claudio și Hero, prințul de Aragon și Leonato pun la cale, cu ajutorul lui Hero, un nevinovat complot, care va transforma hărțuiala dintre Benedict și Beatrice în hîrjoană și apoi în dragoste.

In aceeași vreme, Don Juan, fratele vitreg al prințului de Aragon, mînat de ura ce-o nutrește lui Don Pedro și prietenilor săi, urzește o înscenare mîrșavă, care o va compromite pe frumoasa Hero. El îi poruncește valetului său, Borachio, să se prefacă că este iubitul lui Hero și că are o întîlnire amoroasă cu ea. In acest scop, Borachio o îndeamnă pe însoțitoarea lui Hero Margareta, să îmbrace

vestmintele stăpînei sale şi chiar în seara din ajunul nunţii să se întîlnească cu el. Don Juan îi aduce pe Don Pedro şi Claudio la locul întîlnirii, pentru a le da dovezi despre firea desfrînată a lui Hero.

Rănit adînc în sentimentele sale de dragoste, Claudio hotărăşte să se răzbune crunt. A doua zi, în faţa altarului, el o repudiază pe Hero şi, după ce îi aruncă în faţă cele mai îngrozitoare acuzaţii, părăseşte biserica. Innebunită de durere, Hero nu găseşte cuvinte de răspuns la asemenea infamii şi se prăbuşeşte într-un leşin adînc. Tatăl ei, scos din minţi, îşi blestemă copila care i-a pricinuit la bătrîneţe asemenea ruşine şi se roagă pentru moartea ei.

In aceste momente de mare tragedie, cînd geniul răului se pare că a triumfat şi conflictul principal se găseşte într-un impas, din care eroii nu mai ştiu cum să iasă, intervine acţiunea binefăcătoare a oamenilor simpli, reprezentaţi în piesă prin paznicii lui Leonato, Vargă şi Tăciune. Cu judecata lor plină de bunul simţ şi cinstea caracteristică oamenilor din popor, Vargă şi Tăciune au descoperit firul complotului urzit de mîrşavul Don Juan şi l-au prins chiar pe făptuitorul ei, în clipa cînd se fălea în gura mare cu nelegiuirea comisă. Incolţit, Borachio va mărturisi în faţa lui Don Pedro şi Claudio cum a fost pusă la cale defăimarea cinstitei Hero.

Atmosfera se limpezeşte pe deplin şi comedia se încheie nu cu una, ci cu două nunţi, căci în clipele de grea încercare prin care a trecut familia lui Leonato, Beatrice şi Benedict şi-au mărturisit sentimentele de dragoste pe care şi le poartă.

Tîlcul finalului piesei lui Shakespeare este limpede: isteţimea naturală şi firea nepervertită a oamenilor simpli Vargă şi Tăciune au izbutit să deslege tragica urzeală pe care nobilii, în înfumurarea lor, nu s-au priceput s-o rezolve. Explozia de bucurie a finalului comediei „Mult zgomot pentru nimic“ afirmă încrederea în viaţă, izbînda tinereţii şi dragostei.

DISTRIBUŢIA:

Don Pedro — N. MOTOC
Don Juan — MIRCEA IPATE MAREŞ
GEORGE MARCOVICI
Claudio — MIRCEA ANGHELESCU
Benedict — FLORIN VASILIU
Leonato — M. GINGULESCU
Antonio — M. MATEESCU
Baltazar — SORIN BALABAN
Borachio — AL. CLONARU
Conrad — GH. ANGHELUŢĂ
Călugărul
Francisc — G. PĂUNESCU
Coarnă — H. NICOLAIDE
Vargă — CICERONE IONESCU
Paracliserul — G. OPRINA
Lipie — I. COSMA
Tăciune — ION ILIE ION
Curierul — G. COSTIN
Pajul — TATIANA TEREBLECEA
Bufonul — FELIX CAROLY
Hero — AURELIA SORESCU
Beatrice — LIA SAHIGHIAN
Margareta — ZIZI PETRESCU
Ursula — ADRIA ALMĂJAN

Regia artistică — **N. MASSIM**

CEI TREI MUȘCHETARI

Dramatizare în 4 acte de Al. Șahighian

A trecut mai bine de un secol de cînd oamenii simpli din Franța întîlneau pentru prima oară, în foiletoanele unor publicații ale vremii, o semnătură cu totul nouă: Alexandre Dumas. Și odată cu ea pătrundeau într-o lume destul de puțin cunoscută: lumea culiselor istoriei.

Aici ei se întîlneau fie cu intrigile din anticamerele palatelor regelui sau nobilimii de la curte, fie cu o pleiadă întreagă de eroi „vajnici", care — cu spada în mînă — încercau să instaureze o fărîmă de dreptate într-o omenire în care domnea injustiția și bunul plac, să facă să triumfe uneori binele, într-o lume în care triumful răului era aproape legiferat de privilegii, nedreptăți sociale sau vicii ale legislației de stat.

Cu spada mereu „în gardă", cu mantia romantismului epocii azvîrlită peste umăr, învăluiți în ceața unor mistere și aventuri care — dacă une-

Buckingam își ia rămas bun de la Ana de Austria

Doi „descurcăreți": d'Artagnan și valetul său Planchet

LA TEATRUL ARMATEI

ori săreau cu prea mare uşurinţă peste hopul „adevărului istoric“, nu înflăcărau mai puţin imaginaţia cititorului, — eroii lui Alexandre Dumas au străbătut deceniile.

Generaţii întregi de cititori i-au cunoscut în paginile cărţilor, învăţînd odată cu ei să respecte acea încredere aproape nelimitată în oameni, acea pasionată dragoste pentru trecut care i-au adus lui Dumas şi operelor sale o adevărată glorie.

Curînd, spectatorii capitalei vor avea prilejul să se întîlnească pe scena Teatrului Armatei cu trei dintre aceşti dragi prieteni ai adolescenţei: Athos, Porthos şi Aramis, alături de niciodată biruitul fiu al Gasconiei, d'Artagnan.

Minunatele aventuri ale „Celor trei muşchetari“ se vor desfăşura, în spaţiul cu trei dimensiuni al scenei, cu acelaşi farmec, cu aceeaşi vioiciune şi neprevăzut, cu acelaş humor cu care, pe filele romanului, eroii parcurgeau intinderile din preajma Parisului pînă la curtea regală din Londra. Şi toate aceste păţanii vor mărturisi, odată mai mult — în numele istoriei — tinereţea fără bătrîneţe a acelor opere în care oamenii sînt veseli, buni, drepţi, curajoşi şi năzuiesc spre triumful dreptăţii şi adevărului.

Viteazul d'Artagnan a cucerit inima frumoasei Constance Bonacieux.

Distribuţia:

D'Artagnan: G. Carabin, N. Creţu; Vicontele de la Fère Athos: C. Codrescu; Porthos: N. Păunescu; Aramis: E. Petrescu, T. Partisch; Buckingam: C. Brezeanu; Ludovic al XIII-ea: Fl. Scărlătescu; Richelieu: Val. Săndulescu; Tréville: N. Gărdescu; Rochefort: E. Giuan, J. Costiescu; Bonacieux: V. Vasilescu; Planchet: G. Trestian, Niculescu-Cadet; Necunoscutul: G. Buznea; Georges: Dorin Moga; Felton: I. Petratu; Boistracy: M. Corbu; Hangiul: G. Conabie; Scutierul Cahussac: M. Laurenţiu; I-ul muşchetar: Fl. Blănărescu; al II-lea muşchetar: I. Petruţ; al III-lea muşchetar: E. Iencec; Biscarat: C. Stelian; Charlotte Backton, Milady de Winter: Migry Avram Nicolau; Ana de Austria: Getta Cibolini, Angela Teodorescu; Constance Bonacieux: Coca Enescu, Nataşa Nicolescu.

In alte roluri: Luiza Marinescu, Florentina Mateuşanu, N. Paicu, I. Erdrich, Gh. Crăciun, M. Bottea, St. Voiculescu, Mona Călinescu, C. Ferrat.

Regia: Gh. Jora.

Decoruri: Mircea Marosin.

Costume: Lidia Pincus.

Muzica: N. Valeriu.

În preajma unei noi stagiuni

Frunzele galbene, arămii și roșietice ale copacilor de pe bulevarde, vîsetele **zglobii ale copiilor** *care la prinz zbucnesc pe porțile școlilor, cîrdurile de păsări migratoare proiectate pe cerul pătat de nori, vestesc bucureștenilor apropiata sosire a „zînei melopeelor", Toamna. Odată cu frunzele, și-au schimbat culoarea și panourile de pe străzi, galbene, arămii sau roșietice: au apărut afișele teatrelor, aducînd tuturor vestea că începe o nouă stagiune. Nu s-au deschis încă toate porțile, în multe săli pregătirile nu sînt terminate, — dar curînd cortinele de catifea sau de mătase se vor ridica, rînd pe rînd, și lumina reflectoarelor va aprinde în mirajul scenelor viața cea fără de moarte a teatrului.*

Pe stradă, trecătorii își încetinesc pasul, se opresc și cercetează afișele multicolore ale teatrelor.

Teatrul Național își redeschide porțile cu „Doamna nevăzută" a lui Calderon de la Barca. „Municipalul" anunță pentru început reluarea marilor succese din stagiunile trecute „Cîinele Grădinarului" al lui Lope de Vega și „Cum vă place" de Shakespeare. La „Teatrul Armatei", „Cei trei mușchetari" ai lui Alexandre Dumas, care abia au luat contact cu publicul la începutul acestei veri, vor reapare pe scena sălii din „13 septembrie", în timp ce la „Teatrul Muncitoresc C.F.R." vom vedea pe viclenii eroi ai clasicei comedii satirice „Volpone" de Ben Johnson. „Teatrul Tineretului", ca să-și cinstească numele, a luat-o înainte celorlalte, reîncepîndu-și activitatea încă din luna august, cu optimista comedie a lui Shakespeare „Mult zgomot pentru nimic".

Dar, deși afișele nu vestesc încă nici o premieră, colectivele teatrale sînt toate prinse într-o muncă febrilă de pregătiri și repetiții, pentru a da bucureștenilor prilejul să vizioneze și în acest an numeroase noi spectacole din repertoriul clasic și modern.

Bătrînul Shakespeare continuă să fie la mare cinste. „Municipalul" anunță reprezentarea dramei „Othello", iar la „Teatrul Armatei" i-am găsit pe regizorul George Rafael și pe pictorul scenograf Mircea Marosin, aplecați asupra unei machete și discutînd aprins decorurile comediei „Femeia indărătnică", ale cărei repetiții vor începe curînd.

La „Teatrul Național", maestrul Ion Manolescu împreună cu tînărul regizor Miron Niculescu vor pune în scenă drama romantică „Regele petrece" a lui Victor Hugo. O altă dramă istorică, „Maria Stuart", de Friedrich Schiller, va fi montată pe scena „Teatrului Muncitoresc C.F.R." Premieră clasică la „Teatrul Nottara" va fi „Mandragora", o piesă a Renașterii, scrisă de un reprezentant autentic al acesteia, Machiavelli.

Din repertoriul clasic sovietic, regizorul Al. Finți va pune în scenă la „Național" zguduitoarea dramă socială „Dușmanii" de Maxim Gorki.

In viitoarele repertorii ale teatrelor vor figura şi numeroase opere din dramaturgia modernă. Cu prilejul centenarului naşterii vestitului dramaturg irlandez George Bernard Shaw, „Municipalul" va prezenta comedia „Nu se ştie niciodată", iar pe scena de la Giuleşti va fi montat „Pygmalion".

„Importanţa de a fi serios", piesa unui contemporan celebru al lui Shaw — Oscar Wilde — este înscrisă în repertoriul „Teatrului Tineretului". Pe aceeaşi scenă vom vedea piesa „A existat oare Ivan Ivanovici?", al cărei autor este un prieten al ţării noastre, cunoscutul scriitor turc Nazim Hikmet.

Cîteva noi piese din teatrul sovietic vor intra în programul acestei stagiuni; la „Teatrul Muncitoresc C.F.R." : „Într-un ceas bun" de Rozov, la „Teatrul Nottara" : „Laşul" de Kron, iar la „Municipal" o creaţie a populaului dramaturg sovietic Arbuzov, „Căsuţa de la marginea oraşului".

Tot la „Municipal" figurează în repertoriul acestui an răsunătorul succes al scriitoriului francez Jean Paul Sartre „Adevărul, numai adevărul" (Nekrasov). La „Teatrul Nottara" se va monta puternica piesă a scriitorului american Arthur Miller, „Vrăjitoarele din Salem", elocvent act de acuzare împotriva intoleranţei şi prejudecăţilor.

Dramaturgia romînească va ocupa un loc important în repertoriul teatrelor noastre. „Naţionalul" îşi va deschide porţile cu vestita dramă istorică „Apus de Soare" a lui Barbu Ştefănescu — Delavrancea, iar acelaş autor va figura şi la „Teatrul Tineretului" cu piesa „Viforul".

„Plicul" de Liviu Rebreanu şi „Suflete tari" de Camil Petrescu, care s-au bucurat de o mare popularitate, deşi cunoscute aproape numai din volum, vor vedea luminile rampei în actuala stagiune. Comedia „Plicul" va fi pusă în scenă de regizorul Marin Iorda la „Teatrul Muncitoresc C.F.R., iar „Suflete tari" la Teatrul Tineretului". „Steaua fără nume" a lui Mihail Sebastian, atît de preţuită de marele public, şi care n-a mai fost reprezentată de mulţi ani pe scena vreunui teatru bucureştean, va fi pusă în scenă de Marius Popescu la Studioul actorului de film „C. Nottara".

Din dramaturgia originală mai sînt anunţate patru piese noi. „Teatrul Municipal" va prezenta la începutul acestei stagiuni drama istorică „Horia" de Mihail Davidoglu. La acelaş teatru figurează în repertoriu o nouă lucrare dramatică a lui Horia Lovinescu, al cărei titlu n-a fost încă fixat. La „Teatrul Tineretului" regizorul N. Massim va pune în scenă „Romanticii" de Petru Dimitriu şi Sonia Filip, iar la „Teatrul Naţional" Moni Ghelerter pregăteşte premiera „Ziariştii" de Al. Mirodan.

TOSCA

Film în culori
cinemascop

Drama cîntăreţei Tosca şi a iubitului ei, pictorul Mario Cavaradossi, se petrece la Roma, la începutul veacului trecut, pe vremea cînd Italia, împărţită în nenumărate stătuleţe, se afla sub tirania nobilimii feudale, care asculta de ordinele stăpînirii austriace.

Cavaradossi îl adăposteşte pe Angelotti, un deţinut politic evadat; dar este bănuit de baronul Scarpia, prefectul poliţiei, care ordonă arestarea şi schingiuirea lui. Atît pictorul cît şi fugarul sînt cunoscuţi pentru atitudinea lor ostilă faţă de regimul de teroare ce domneşte în Roma. Scarpia urmăreşte să-i suprime, dar vrea să profite de cele întîmplate, pentru a o sili pe Tosca să-i devină amantă. Neputînd suporta chinurile la care este supus Cavaradossi, Tosca divulgă ascunzătoarea lui Angelotti, căpătînd în schimb făgăduiala că iubitul ei va fi împuşcat cu gloanţe oarbe. Baronul îi eliberează şi un paşaport, care îi va ajuta să fugă apoi împreună cu Cavaradossi, Ingrozită însă de ce-a făcut şi neputîndu-se hotărî să accepte propunerile lui Scarpia, Tosca îl ucide şi fuge. Ea izbuteşte să-l vadă pe Cavaradossi la închisoare şi-i povesteşte cele întîmplate, convinsă că va putea fugi cu el. Execuţia are loc, dar nu cu gloanţe oarbe. Scarpia o înşelase. Distrusă de durere, Tosca se aruncă în apele Tibrului.

Acum cîteva zile, bucureştenii au avut pentru prima dată prilejul să cunoască una din ultimele cuceriri tehnice ale cinematografiei moderne, cinemascopul sau cinematograful cu ecran lat.

Cinemascopul izbuteşte să realizeze o sporire considerabilă a perspectivei şi totodată să creeze, prin mărirea imaginilor, impresia unei apropieri mai marcate a spectatorilor de acţiunile ce se desfăşoară pe ecran.

Din acest punct de vedere, spectatorii care au asistat la cele dintîi vizionări din sala „Republica" — prima noastră sală amenajată pentru cinemascop — au rămas puternic impresionaţi, avînd senzaţia că sînt cuprinşi parcă în mişcarea generală a filmului.

Inaugurarea cinemascopului a avut loc cu filmul în culori „Tosca", producţie a studiourilor italiene, care constituie o ecranizare a popularei opere cu acelaşi nume a lui Giacomo Puccini.

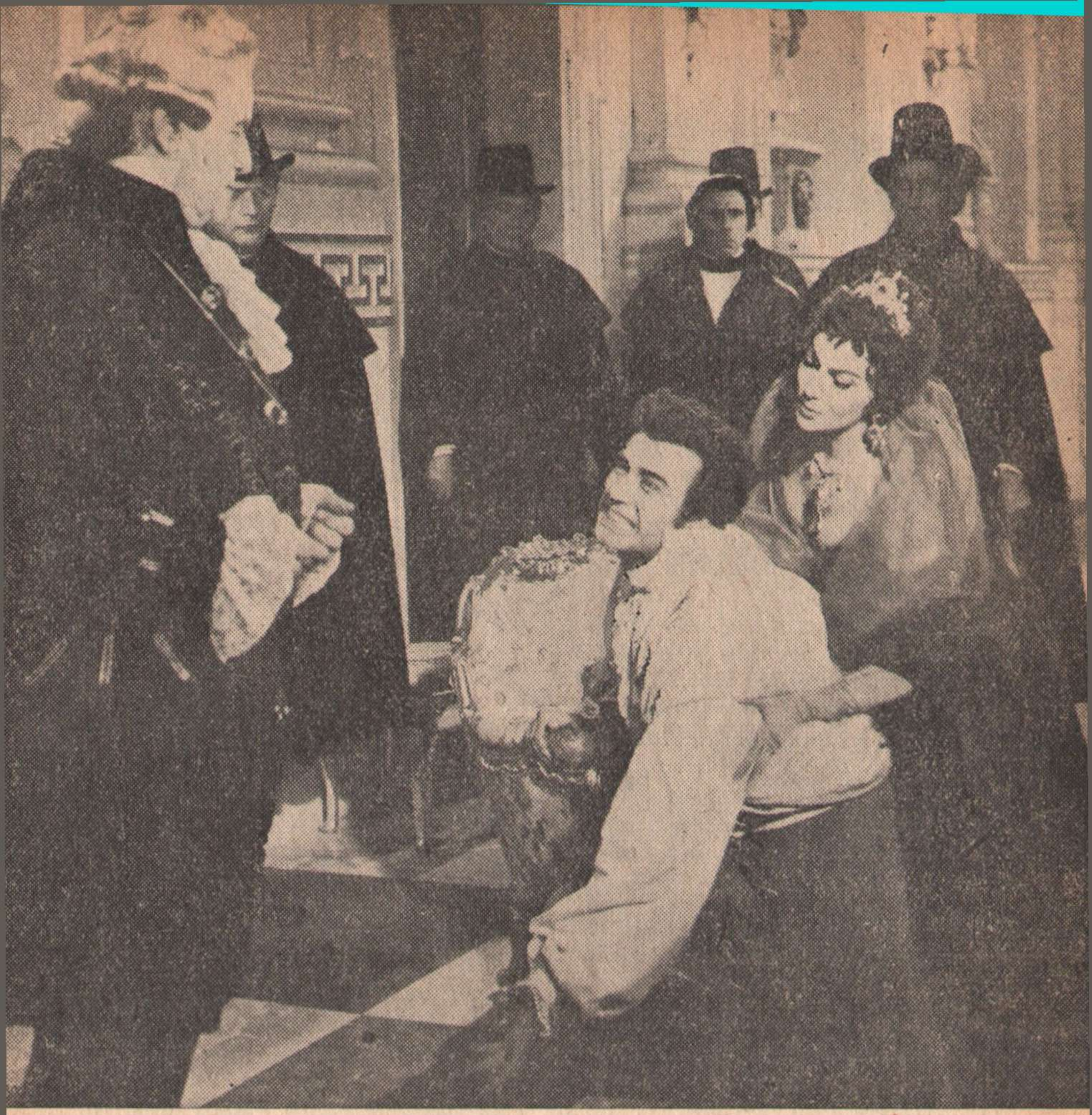

Una din cele mai dramatice scene ale filmului

FLORIA TOSCA	**Franca Duval**
MARIO CAVARADOSSI	**Franco Corelli**
BARONUL SCARPIA	**Afro Poli**
SACRISTANUL	**Vito de Taranto**
SPOLETA	**Fernando Alfieri**
SCIARONE	**Aldo Relli**
ANGELOTTI	**Antonio Sacchetti**
TEMNICERUL	**Dino Conti**

Părțile vocale sînt susținute de cîntăreții :
Maria Caniglia, Franco Corelli, Vito de Taranto, Gian Giacomo Guelfi, Franco Pugliese, Aldo Relli, Adelio Zagonaro.
Regia este semnată de CARMINE GALLONE.

BIBLIOTECA INSTITUTULUI DE ISTORIA ARTEI

MARILE manevre

Ne aflăm într-un mic orăşel de provincie, în Franţa anilor 1900, unde facem cunoştinţă cu Armand de la Verne, locotenent în cel de-al 33-lea regiment de dragoni.

Vitejia acestui tînăr ofiţer nu s-a manifestat pînă acum decît doar pe parchetele lustruite ale sălilor de bal şi de-a lungul numeroaselor lui aventuri amoroase. Uşuratec, sigur de sine, de la Verne se distinge la mesele săptămînale care au loc în tihnitul orăşel, unde eroul nostru are prilejul să se laude cu izbînzile sale sentimentale faţă de ofiţerii garnizoanei şi de unele notabilităţi.

Intr-o seară, tînărul locotenent pariază cu partenerii săi că nu-i trebuie mai mult de o lună, pentru a deveni amantul oricărei femei din oraş, aleasă la întîmplare. Această femeie poate fi, de pildă, cîştigătoarea loteriei care se va organiza a doua zi la un mare bal filantropic...

In saloanele prefecturii, serbarea filantropică este în toi. Marie-Louise Rivière, o pariziană pare-se divorţată, care s-a stabilit nu de mult în oraş şi se bucură de faima unei excelente modiste, cîştigă premiul cel mare: o colivie.

Pentru frumuseţea ei, Marie-Louise este invidiată şi deci bîrfită de respectabilele doamne din provincie; bărbaţii, însă, în special Victor Duverger, una din notabilităţile urbei, sînt extrem de curtenii ri faţă de ea. Locotenentul de la Verne dezlănţuie marea lui ofensivă sentimentală. Frumoasa pariziană îl ascultă zîmbînd şi îşi bate joc de insistenţele sale. Aproape pe nesimţite, ofiţerul se prinde în plasa acestui joc şi se îndrăgosteşte sincer de Marie-Louise. Tinerii îşi mărturisesc sentimentele care-i însufleţesc şi s-ar părea că dragostea va izbucni, victorioasă.

Gelos, Duverger îl provoacă pe ofiţer şi incidentul ivit între aceşti doi bărbaţi se transformă într-un scandal, pe care îl comentează întregul oraş. Pentru a linişti spiritele înflăcărate, comandantul regimentului îl trimite pe de la Verne să pregătească, afară din oraş cantonamentele pentru viitoarele mari manevre militare.

In răstimpul absenţei ofiţerului, Marie-Louise află că omul pe care îl iubeşte nu este decît un seducător de profesie. Indurerată, ea consimte să se căsătorească cu Duverger şi la întoarcerea lui de la Verne îi anunţă evenimentul. Disperat, locotenentul se reîntoarce în cantonament şi, certîndu-se cu cel mai bun prieten al său, se bate cu el în duel. Armand este rănit. Ingrijorată, Marie-Louise se grăbeşte să-şi vadă iubitul .

Duverger luptă din răsputeri împotriva dragostei celor doi tineri. El vorbeşte Mariei-Louise despre rămăşagul lui de la Verne, rămăşag pe care s-ar părea că ofiţerul e gata să-l cîştige. Frumoasa pariziană ascultă cu inima zdrobită.

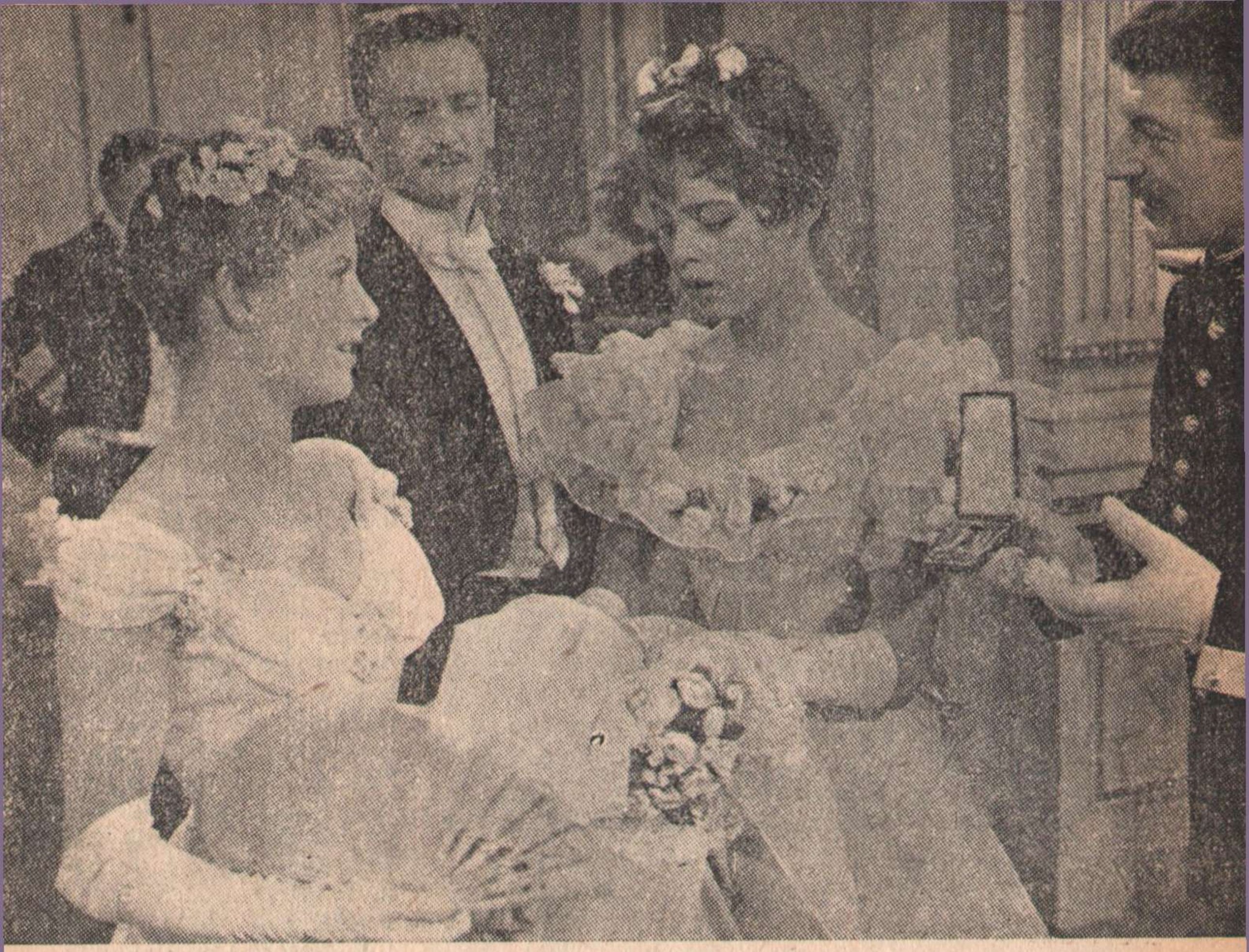

Bal filantropic în provincie. Marie-Louise Rivière trezește admirație și invidie...

De data aceasta, totul s-a terminat, definitiv.

A doua zi dimineața, cînd regimentul de dragoni străbate orășelul pornind spre marile manevre, locotenentul de la Verne își ridică privirile pline de tristețe către o fereastră închisă, unde doar perdeaua tresaltă într-un ușor filfîit...

Această excelentă realizare a cinematografiei franceze, a cărei premieră mondială a avut loc la Moscova, se datorește cunoscutului regizor René Clair. Jocul subtil și nuanțat al actriței Michèle Morgan, ca și interpretarea realistă, profund dramatică și plină de măiestrie a lui Gérard Philipe, au contribuit la făurirea succesului și prestigiului de care se bucură filmul „Marile manevre" pe toate ecranele lumii.

MICUL LUSTRAGIU

Doi copii săraci rătăcesc prin mahalalele Bombay-ului: Bhola, un băieţel de zece ani, şi sora lui, Bhelu, în vîrstă de şapte ani; ei sînt exploataţi fără milă de o mătuşă care îi întreţine, de cînd tatăl lor a fost osîndit la închisoare pe viaţă, iar mama lor a murit, secerată de holeră.

Pe străzile marelui oraş indian, unde îşi duc existenţa mizeră şi unde promiscuitatea şi viciul infectează parcă deopotrivă casele şi oamenii, cei doi copii întîlnesc în peregrinările lor un om fără căpătîi, „unchiul John", un declasat şi un aventurier care îşi trăieşte viaţa de azi pe mîine. „Unchiul" îşi dă seama cît de tragice sînt condiţiile de viaţă ale celor doi orfani siliţi să cerşească mila trecătorilor şi îi îndeamnă să deprindă o îndeletnicire onestă. Sfaturile sale prind rădăcini mai ales în mintea băiatului, care se hotărăşte să devină lustragiu.

Copiii încep să adune — fără ştirea mătuşii lor

Bhola şi-a găsit o meserie: a devenit lustragiu.

— gologan cu gologan şi după cîtăva vreme Bhola izbuteşte să-şi cumpere două perii şi cîteva cutii de cremă. Insă un lustragiu îi trădează, destăinuind mătuşii că orfanii nu mai cerşesc. Furioasă, femeia îi svîrle în stradă, pe o vreme cumplită.

In acest timp, marele lor prieten, bunul şi sfătosul John, surprins de poliţie pe cînd încerca să vîndă prin contrabandă cîteva sticle de rachiu, este arestat şi întemniţat. Orfanii rămîn fără adăpost şi fără hrană. Fetiţa se rătăceşte de fratele ei şi este găsită de o familie de oameni tineri, fără copii. Bhelu este bine îngrijită, are hrană abundentă, rochii frumoase, jucării. Dar inima fetiţei tînjeşte după fratele ei. Zadarnic încearcă părinţii adoptivi s-o distreze; ea nu crede că Bhola a murit, aşa cum i se spune...

Vremea trece şi John, contrabandistul, iese din închisoare. El îşi caută micuţii prieteni şi cu totul întîmplător o întîlneşte pe Bhelu.

Părinţii ei adoptivi se hotărăsc s-o ducă pentru un timp în altă localitate. Dar chiar pe peron, cu cîteva clipe înainte de plecarea trenului, Bhelu îl întîlneşte pe Bhola, care fugise din orfelinatul unde fu-

sese internat de autorităţi. Revederea lor înseamnă începutul unei vieţi mai bune şi mai luminoase.

Această nouă producţie a talentatului regizor indian Raj Kapur a cunoscut pretutindeni un succes deosebit, la care au contribuit din plin şi cei doi artişti tineri Baby Naaz şi Ratan Kumar, interpreţii principali ai filmului. Aleşi printre milioanele de copii de pe întinsul Indiei, Baby Naaz şi Ratan Kumar întruchipează cu talent, printr-un joc simplu, firesc, emoţionant, două personaje pline de sensibilitate şi gingăşie, într-un mediu social care nu izbuteşte să-i înfrîngă sau să-i pervertească. Ceilalţi actori, Bhupendra Kapur, Mohan Bali, Master Nisar, ca de altfel interpreţii tuturor rolurilor episodice, ba chiar şi mulţimea anonimă prezentă în tot soiul de împrejurări cotidiane, se integrează admirabil acţiunii, alcătuind o realizare artistică închegată, unitară.

„Micul lustragiu“ constituie o nouă izbîndă a studiourilor indiene, producătoare ale unor filme cu pronunţat caracter social şi care cuceresc inimile milioanelor de spectatori de pe întreg globul.

Scenă din film

Unde nu zboară vulturii

Nesfîrşita junglă africană se întinde atrăgătoare, misterioasă, de o parte şi de alta a drumului. Din frunzişuri ţîşnesc siluetele sprintene ale căprioarelor. Girafele scrutează desişuri încă nestrăbătute de piciorul omului... In albia unui rîu, o ceată de elefanţi se îmbăiază pe îndelete... Lei, tigri, rinoceri, uriaşele vieţuitoare ale junglei se perindă pe dinaintea obiectivului cinematografic.

Deodată răbufneşte surd un foc de armă. Apoi, altă împuşcătură şi încă una. Animalele cad răpuse de mîna înarmată a omului.

In mijlocul acestor locuri sălbatece, îl întîlnim pe Bob Payton, administratorul unei grădini zoologice. Aci, în inima Africii, el şi-a adus cu sine nevasta şi copilul şi a hotărît să-şi consacre viaţa unui mare ideal: ca animalele pădurilor de nepătruns să trăiască libere, ferite de lăcomia şi cruzimea vînătorilor, de setea de bani a negustorilor de blănuri şi fildeş.

Din pricina proiectelor sale, Payton este privit cu duşmănie de contrabandiştii junglei, conduşi de un oarecare Mannering; de altfel, nici administraţia colonială engleză nu-i acordă prea multă încredere. Dîrz, Payton recurge la un vicleşug, care-i asigură aprobarea de a întemeia parcul. Cu ajutorul unui grup restrîns de colaboratori, el îşi instalează cortul departe, în adîncul pădurilor. Sînt fixate posturi de observaţie, se ridică indicatoare pentru stîrpirea braconajului. Curînd încep să se ivească rezultate frumoase, deşi viaţa în junglă este grea şi plină de primejdii.

In fruntea bandei sale, Mannering nu înţelege însă să renunţe la avantajele negoţului de blănuri şi nici la cîştigurile pe care le poate dobîndi din vînzarea fildeşului. Intr-o zi, el pătrunde împreună cu complicii săi în parcul lui Payton şi ucide elefanţii, luîndu-le colţii. Vulturii se rotesc hulpavi deasupra cadavrelor.

Payton îşi ia măsuri de apărare şi la un moment dat izbuteşte să-şi înfricoşeze duşmanii. Proteguite, animalele se dezvoltă în toată libertatea în parcul natural, iar din înaltul cerului nu mai coboară vulturii atraşi de duhoarea cadavrelor.

Dar pe îndelete, Mannering pregăteşte o lovitură hotărîtoare. El strecoară în parc animale bolnave, pentru a provoca izbucnirea unei epidemii şi pentru că, din această cauză, autorităţile sanitare să ordone închiderea parcului şi exterminarea animalelor.

Payton nu renunţă totuşi la înfăptuirea idealului său. Intr-o noapte, pe cînd stătea de pază, este atacat de Mannering. Banditul îl răneşte greu, încarcă fildeşul în autocamion şi dispare.

După nenumărate peripeţii, Payton este salvat, în timp ce Mannering, urmărit de un rinocer, se prăbuşeşte într-o prăpastie, unde îşi găseşte moartea.

Visul lui Payton se împlineşte: de acum încolo, animalele junglei

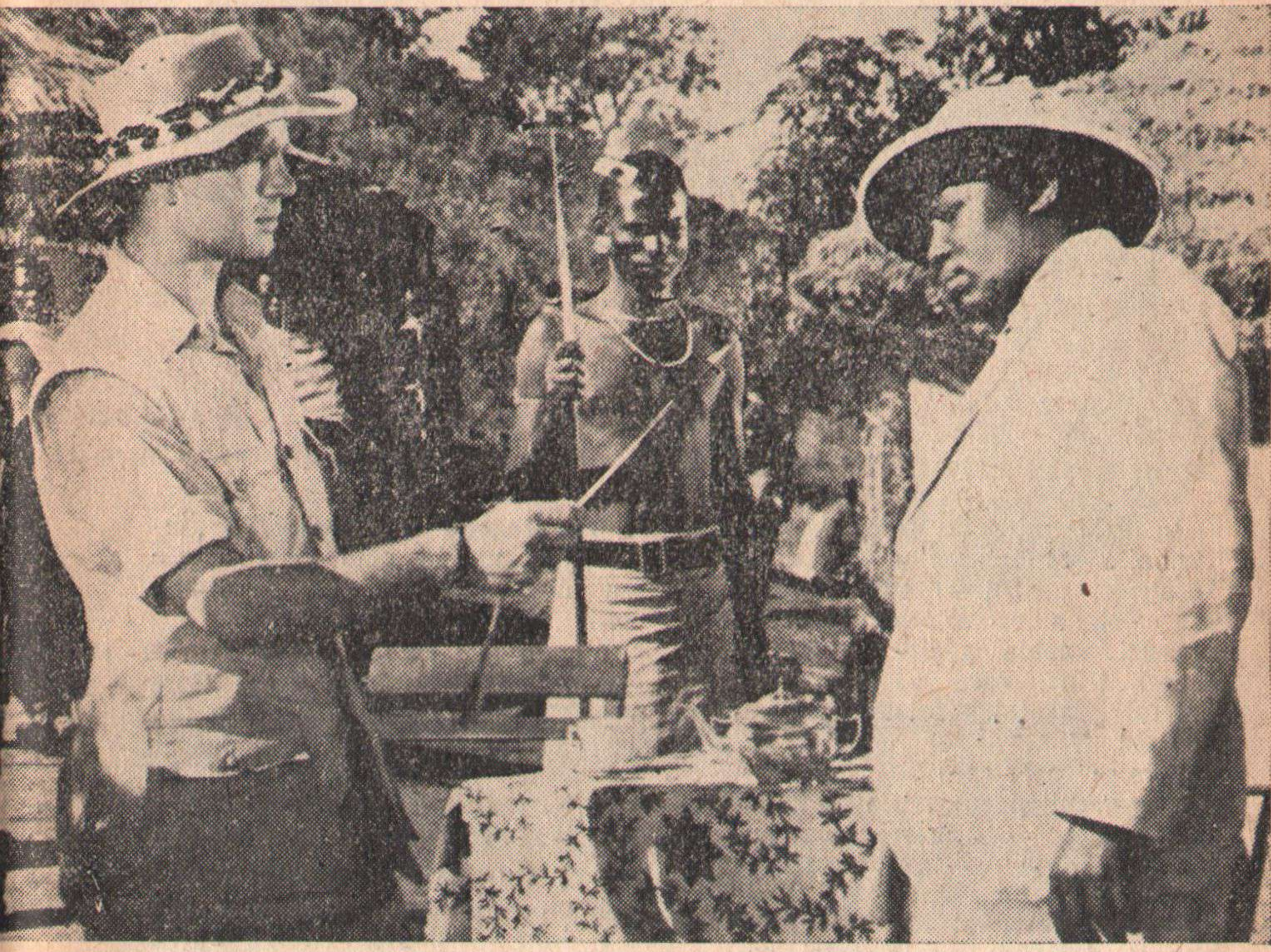

O luptă pe viaţă şi pe moarte, în jungla africană

vor putea vieţui apărate de furia lacomă a ucigaşilor contrabandişti.

Realizat în mijlocul unui decor natural de o sumbră măreţie, filmul „Unde nu zboară vulturii" dezvăluie existenţa aventuroasă, vitejească şi patetică a unor oameni care luptă pentru apărarea animalelor junglei. Imaginile minunat colorate care alcătuiesc această palpitantă povestire se împletesc cu un joc firesc şi de un remarcabil nivel artistic. Creat după scenariul semnat de W. P. Lipscomb, Ralph Smarth şi Leslie Norman, filmul „Unde nu zboară vulturii" a fost regizat de Harry Watt.

Dansează, micuță doamnă

In sala înțesată de spectatori, luminile candelabrelor se sting încetișor, pentru ca sub mîngîierea albă a proiectoarelor să se ivească silueta zveltă a dansatoarei Nina, care va interpreta baletul „Lacul lebedelor“ de Ceaikovschi.

Printre cei care — stăpîniți de farmecul și măiestria minunatului balet — urmăresc cu entuziasm piruetele grațioase ale dansatoarei, se găsește un tînăr elegant, preocupat de cu totul altceva decît de vraja artei coregrafice. Acest spectator calm și reținut este Mark Gordon, impresarul și soțul balerinei. Pentru mister Gordon, dansul Ninei nu reprezintă decît o foarte rentabilă sursă de venituri, un izvor de beneficii, considerent care de altfel a stat la baza căsătoriei sale și care i-a stimulat străduințele depuse opt ani de-a rîndul, spre a face din soția sa o remarcabilă dansatoare, o „investiție sigură“ cum mărturisește cu cinism celor din societatea sa.

Numai că într-o seară neprevăzutul îi încurcă lui Mark Gordon toate socotelile. Mașina cu care se întorcea, împreună cu soția sa, de la o recepție, se ciocnește cu un alt vehicul. Nina este rănită grav și internată în spital. Cu toate intervențiile medicului, balerina nu va mai putea dansa niciodată. Lîngă patul de suferință al soției sale, Mark își îndreaptă privirile spre amanta sa, dansatoarea Adela. Părăsind-o pe Nina, el pornește, cu noua lui „mare speranță“ într-un turneu prin Statele Unite.

Nina își reface cu greu sănătatea, atît de profund zdruncinată. Bucuria pe care o resimte cînd, lîngă căpătîiul patului, își zărește fiica — micuța Jillie —

ca și prietenia și grija pe care i-o arată doctorul Ransome o ajută să se însănătoșească și să înceapă după cîtva timp să predea lecții de balet. Curînd, însă, Mark Gordon se întoarce; el vrea s-o „achiziționeze" și pe Jillie, s-o exploateze așa cum procedase odinioară cu soția sa.

Un nou accident, de pe urma căruia Mark Gordon moare, spulberă definitiv toate aceste planuri josnice și readuce liniștea în sufletele Ninei și Jilliei.

Noua producție a studiourilor engleze „Dansează, mică doamnă!" este realizată după scenariul lui V. Guest și D. Montgomery și se bucură de interpretarea actrițelor May Zetterling și Eunice Gayson și a actorilor Terence Morgan și Guy Rolfe. Rolul micuței Jillie este interpretat de cunoscuta actriță Mandy Miller. Regia este semnată de Val. Guest.

Mandy Miller — Jyllie
și May Zetterling — Nina

Scenă din film

HAI SĂ RÎDEM

Spectacol muzical de satiră şi umor

Spectacolele stagiunii de vară a Teatrului Evreesc de Stat atrag un public numeros, care găseşte în „Hai să rîdem!...“ momente de autentic umor şi de duioasă poezie, realizate în condiţii artistice remarcabile sub regia lui Mauriciu Sekler.

din actualitate şi apoi alternînd cu ele, sînt aduse pe scenă o serie de personaje ale trecutului legendar şi ale literaturii idiş mai vechi, ca Herşală Ostropolier, cei doi Kune Leml, Menachem Mendl, Şeine Şeindl, Iankele şi Ţipke Faier, la care se adaugă Reb Eli-Mei-

Colaborarea dintre autorii textului, I. Flavius şi I. Berg, şi compozitorii H. Schwartzman şi E. Săculeţ a izbutit să creeze un şir de episoade, în care umorul şi satira, menite să biciuiască răul şi să descreţească frunţile, se împletesc pe alocuri cu momente lirice ce emoţionează uşor, ca adierea unor amintiri plăcute, stîrnind doruri şi evocări pline de farmec. Precedînd tablourile

lăch şi isteţul Zeilig Şor al lui Ronetti-Roman.

Actul I începe cu un tablou, în care personajele principale sînt: actorul, comedia, ironia, satira, veselia, înţelepciunea, poznaşul, bufonul şi prostul. Ele pregătesc atmosfera întregului spectacol, invitînd publicul să le urmeze pe calea care îl va duce la rîs şi voie bună în scenele următoare.

In continuare, asistăm la două tablouri, în care se perindă diferitele personaje vechi pomenite și chiar biblicele figuri ale patriarhului Abraham și soției sale Sara. Trecerea la actualitate se face printr-un cuplet intitulat „Alt in Nai" (Nou și Vechi), după care se desfășoară trei scene satirice: „Maternitatea", „Scrisoarea" și „Ilovici-Smilovici". Actul se încheie cu o poetică evocare a legendei lui Eli-Meilăch.

Primul tablou al actului al II-lea ne înfățișează figura cunoscută a cantorului beției, „A. Chazn a Șiker", dintr-o veche scenă de melodramă, decăzut din cauza nenorocirilor abătute asupra sa și a meschinăriei negustorașilor care ar fi putut salva pe cel ce se în biroul unei întreprinderi, unde un biet funcționăraș, denumit simbolic „Kapure-Hindl" (gîsca de sacrificiu), înnebunește sub greutatea răspunderii de care fug toți șefii lui.

După un cuplet și un dans al măștilor, spectacolul se încheie cu un final amplu, la care participă întregul ansamblu.

Distribuția, foarte numeroasă, are în frunte pe Sevilla Pastor, Dina König, Iudith Kronenfeld, Lia König Stolper, Leonie Waldman, I. Alperin, I. Hawis, S. Fischler, B. Popliker, A. Goldiner, M. Rippel și W. Rieber. Alături de aceste figuri cunoscute ale Teatrului Evreesc, un colectiv de actori, cîntăreți și dansatori talentați aduce o contribuție pre-

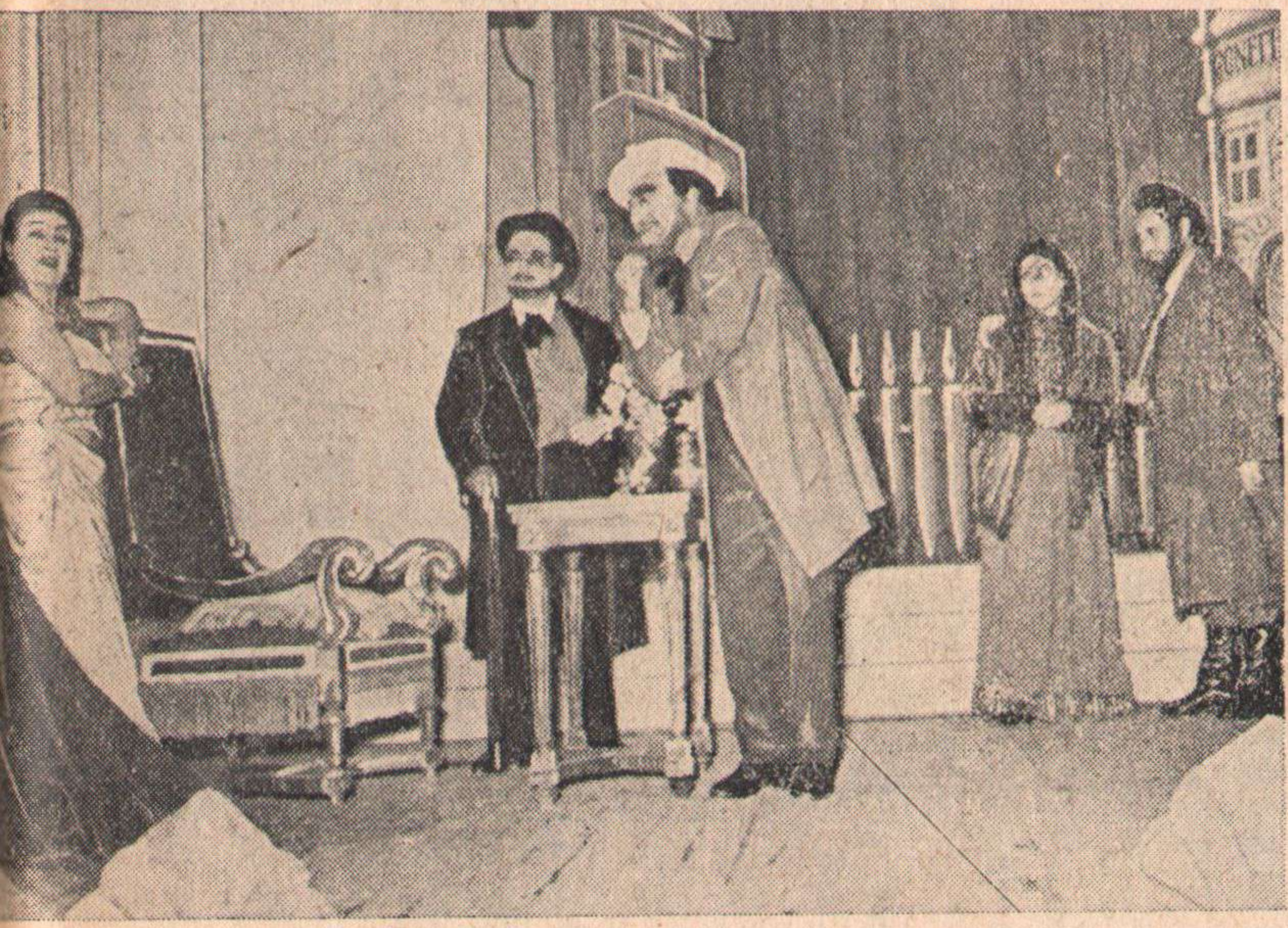

ruga pentru iertarea păcatelor lor. Un alt tablou redă figura micii burgheze, „madam" Cohn, care nu are altă preocupare decît bîrfeala, intrigăriile și combinațiile matrimoniale și, după un intermezzo liric și un scurt cuplet, ajungem

ținoasă la prezentarea spectacolului, care se bucură de o montare îngrijită.

Conducerea muzicală este asigurată de H. Schwartzman. Coregrafia aparține Elenei Penescu-Liciu.

O seară la ESTRADĂ

Tinereţe şi voie bună, umor şi antren, satiră şi momente duioase, poezia vieţii noi — iată ce şi-au propus să ofere publicului autorii spectacolului „O seară la Estradă“, T. Mușatescu, I. Nichifor, I. Berg, D. Moisescu şi N. Stroe.

Muzica scrisă pentru acest spectacol de N. Kirculescu şi P. Firulescu se împleteşte în chip fericit cu verva textului, contribuind într-o largă măsură la crearea atmosferei corespunzătoare, mai ales atunci cînd se simte prezenţa binefăcătoare a parfumului melodiilor noastre populare.

Un prolog îmbietor, susţinut de o muzică plină de elan, cheamă publicul să participe la un bal, la care şi-au dat întîlnire toate personajele Estradei, în frunte cu muzica, dansul şi umorul. O seară de veselie exuberantă, în care se perindă pe dinaintea ochilor spectatorilor tablouri de un colorit viu şi variat, animate de o bogată şi armonioasă mişcare scenică de ansamblu.

Voioşia lui N. Stroe şi Zizi Şerban pare a spune: „O seară la estradă e o seară veselă“

Printre cele mai reuşite tablouri figurează „Romanţa celor trei cotețe“ din actul I, tabloul „Culori — culori“ şi ultimul din actul II, înfăţişînd aspecte exotice din insulele Pacificului, scene in care decorurile şi costumele excelează în a crea ambianţa cerută de text.

De o bună primire se bucură tablourile satirice „Spaţiul locativ“ din actul I şi „Omul fără conştiinţă“ din actul II, dar fără îndoială că unul

din marile succese ale spectacolului îl constituie finalul actului I, care redă — în sunetele unei muzici înaripate, de esenţă autentic populară — imagini din viaţa nouă ce pulsează în jurul nostru, oglindind mersul triumfător al generaţiei de astăzi spre un viitor fericit şi paşnic.

Inepuizabilul N. Stroe se găseşte în buna companie a lui Dan Demetrescu, Elena Burmaz, Virginica Popescu, Zizi Şerban, I. Antonescu-Cărăbuş, Didi Ionescu, Cornelia Teodosiu, Mihaela Cotaru, Ioana Matache, Luigi Ionescu, Horia Căciulescu, a cvartetului Jeny Săndulescu — Olga Petrescu — Nutzy Cremeneanu şi Andrea Toescu şi, bine înţeles, a lui V. Tomazian. Alături de aceştia, Rolanda Camin, Rita Mărculescu, surorile Kozac, Lucy Mihăescu, I. Brandea, Renato Giordani, Mihai Kinsburg, Sergiu Stanciu şi alţi contribuie din plin la reuşita spectacolului.

Corpul de balet, în frunte cu soliştii Sandu Faier, Silvia Scurtu, Coca Berceanu, Tanţa Dinicu şi Valeriu Dumitru, joacă un rol substanţial în tablourile cele mai importante.

Regia este semnată de N. Dinescu, decorurile de A. Caramanlîu şi costumele de Mia Steriade, stirnind deopotrivă aplauzele prelungi ale spectatorilor.

Direcţia părţii coregrafice aparţine lui Sandu Faier şi Nic. Sever, în colaborare cu Nutzi Dona.

Conducerea muzicală: Petre Firulescu şi Gelu Solomoneanu.

Hai la joc!

reţii Liana Antonova şi Todor Pancof, care interpretează cîteva cîntece, cu nerv, muzicalitate şi umor. Indeosebi, se bucură de mult succes „Cîntecul mexican", cîntat de Liana Antonova şi „Cîntecul satiric la adresa unor „maniere" de dans", de Al. Vladigheroff, interpretat de ambii cîntăreţi.

Unul din numerele care impresionează profund publicul spectator este cel de contorsionism al tinerei Petrana Nicolova, exhibiţie a unor performanţe deosebit de grele, realizate cu o siguranţă şi o supleţă de-a dreptul uimitoare.

Programul mai cuprinde un număr de jocuri chinezeşti, prezen-

← Solista bulgară Liana Antonova

Cîntăreţul bulgar Todor Pancof ↓

SOFIA — BUCUREŞTI

Spectacol muzical de satiră şi umor

Publicul continuă să umple pînă la refuz arena Circului de Stat, unde are loc spectacolul de varietăţi „Sofia-Bucureşti", cu concursul unui grup de artişti din R. P. Bulgaria. Majoritatea numerelor din program sînt susţinute de interpreţii din ţara vecină şi prietenă, care izbutesc să imprime spectacolului o atmosferă plăcută, de divertisment uşor şi antrenant, ca şi colegii lor romîni, dornici să aducă o contribuţie cît mai susbstanţială la reuşita acestei rodnice colaborări artistice.

Din grupul artiştilor solişti se detaşează în mod hotărît cîntă-

tat de Cen-Hu şi Jen-Hu, artişti chinezi din R. P. Bulgaria, evoluţiile aeriene ale cuplului feminin Katia Raionova şi Toni Apostolova, jongleriile celor doi Botevi, apariţia dansatorilor Sandu Faier şi Silvia Surdu, un număr de dans al corpului de balet al Teatrului de Varietăţi şi altele.

Despre aceste „altele" trebuie spus că nu sînt de loc cele mai puţin importante din program. Dimpotrivă, este vorba în primul rînd de orchestra de jazz „Optimiştii" din Sofia, dirijată de B. Sachelaref, orchestră care cucereşte publicul printr-o ţinută frumoasă şi un repertoriu variat. In al doilea rînd, spectacolul este presărat cu cîteva „Momente vesele" ale cuplului Radu Zaharescu şi Horia Şerbănescu, care întregesc cu verva şi umorul lor atmosfera agreabilă creată de ceilalţi interpreţi.

Direcţia de scenă aparţine lui Nicola Panov (R. P. Bulgaria) şi Nicolae Dinescu, iar regia tehnică lui Dem. Constantinescu Lungu. Partea coregrafică este prezentată sub îngrijirea lui Sandu Faier.

DIN LUMEA FILMULUI

Festivalul internațional al filmului, care a avut loc la Karlovy Vary, în Cehoslovacia, a bătut recordul acestui gen de întîlniri. Cele 44 de națiuni participante la festival au prezentat 46 filme artistice de lung metraj și aproape 300 de filme documentare.

Printre filmele care au fost distinse de juriul festivalului s-a remarcat realizarea regizorului francez Christian-Jaque „Dacă toți tinerii din lume..." („Si tous les gars du monde...")

Acțiunea filmului, închinat solidarității internaționale, începe pe un vas pescăresc francez, care navighează în largul coastelor Norvegiei. Marinarii din echipaj s-au îmbolnăvit de o boală necunoscută Situația este disperată, căpitanul vasului lansează apelul S.O.S. prin radio. Un amator de unde scurte din colonia africană Togo captează mesajul. Un medic, înștiințat tot pe calea undelor scurte, pune diagnosticul bolii; este o intoxicație mortală, provenită din consumarea unor mezeluri alterate.

Prin intermediul altor radio-amatori începe o acțiune rapidă și plină de peripeții, pentru a se procura medicamentele necesare salvării echipajului și a le transporta în timp util pe vas.

In lanțul oamenilor care luptă pentru salvarea marinarilor se prind rînd pe rînd un tînăr parizian, văduva unui medic francez, însoțitoarea unui avion polonez, un german invalid de război, un ofițer american din Berlinul de vest, un căpitan din armata sovietică, pilotul unui avion sovietic și doi piloți norvegieni. Lanțul îl închide în mod simbolic Mohamed, un marinar nord-african, care se aruncă în apă pentru a pescui medicamentele paraşutate de avionul norvegian, salvîndu-și astfel tovarășii francezi din echipaj.

Este semnificativ că filmul „Dacă toți tinerii din lume..." — mișcătoare și înflăcărată pledoarie pentru pace și prietenie între popoare — a fost inspirat scenaristului Iaques Rémy de o întîmplare autentică, petrecută în 1952

★

Un alt film care s-a bucurat de un mare succes la Karlovy Vary a fost „Afacerea Rumianțev", realizat de regizorul sovietic Haifetz, căruia i se datoresc cunoscutele filme „Deputatul de Baltica" (1937) și „Neamul Jurbinilor" (1954). Principalul personaj al filmului lui Haifetz este un conducător de autocamioane din Leningrad, care transportă cu

mașina sa încărcăturile cele mai variate. Intr-o zi, pe cînd conducea la țară un grup de băieți veseli dintr-un orfelinat, el se oprește pentru a ajuta o tînără biciclistă și o invită să meargă cu el mai departe. Această frumoasă sportivă devine — în cele din urmă — după ce eroul nostru este silit să treacă prin multe peripeții — logodnica șoferului.

Atît juriul festivalului, cît și spectatorii au socotit remarcabilă nu numai regia acestui film, ci și interpretarea actorilor Serghei Luchianov și Batalov, care au jucat cu multă căldură și emotivitate artistică

★

Republica Federală Germană a luat parte pentru prima dată la festival cu filmul — „Căsătoria doctorului Danvitz".

Această producție are meritul de a aborda o temă cu un pronunțat caracter social, ceea ce nu este obișnuit în realizările cinematografiei vest-germane.

★

„Oamenii din Hemso" este titlul unui film suedez care s-a bucurat de aprecieri elogioase. Adaptat după una din operele scriitorului clasic August Strindberg, filmul a fost regizat de Arne Matsson, cunoscut publicului nostru ca realizator al minunatei povestiri cinematografice „N-a dansat decît o vară". „Oamenii din Hemso" este un film în culori, imaginile pajiștilor suedeze, dansurile populare, obiceiurile străvechi, sînt oglindite cu multă măiestrie artistică, păstrînd întreaga autenticitate.

★ ★ ★

Regizorul american King Vidor a asistat recent la vizionarea completă a filmului său „Război și pace", realizat după marele roman al lui Lev Tolstoi. Inceputul fiecărui capitol al cărții este oglindit în film printr-unul din celebrele tablouri de la muzeul Louvre, reprezentînd odiseea napoleoniană.

★

Este în pregătire un nou festival internațional: „Festivalul filmului comic", care va avea loc între 27 februarie și 2 martie 1957 în localitatea Santa-Margherita de lîngă Geneva.

Informații muzicale

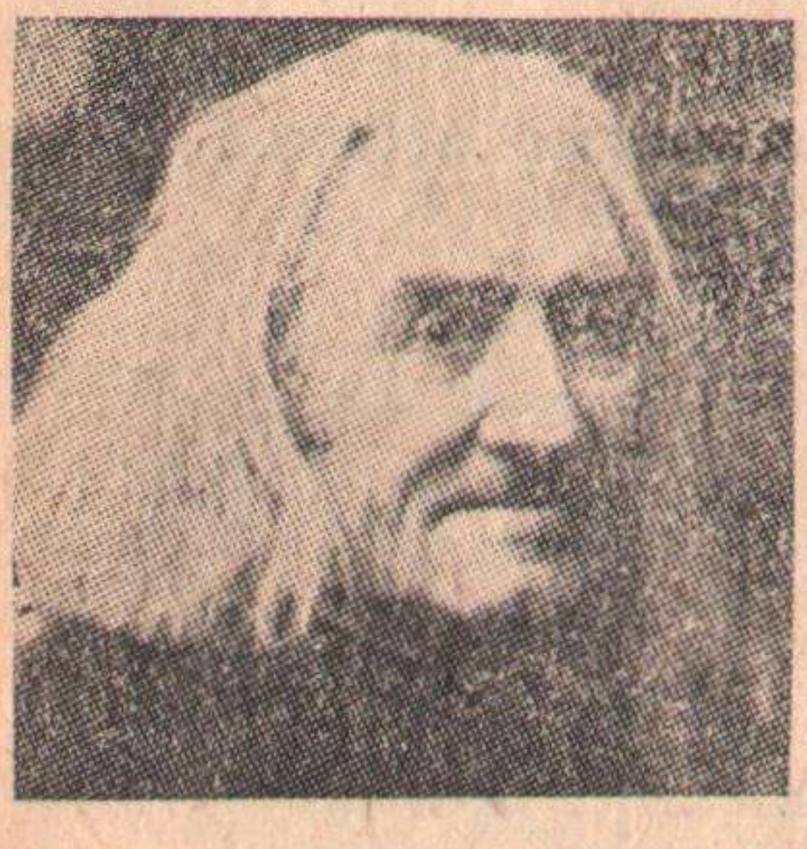

Anul acesta se împlinesc 70 de ani de la moartea marelui compozitor și pianist maghiar Franz Liszt. În semn de omagiu va avea loc la Budapesta, între 10 și 25 septembrie, un concurs de pian. Din juriul concursului va face parte și prof. Florica Muzicescu, șefa catedrei de pian de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din București.

FRANZ LISZT
BELA BARTOK

Tot la Budapesta se va desfășura, între 23 septembrie și 17 octombrie, Festivalul Bartok, cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la nașterea compozitorului. În cadrul festivalului vor avea loc numeroase manifestări muzicale, la care, pe lîngă interpreții maghiari, își vor da concursul și o serie de artiști din alte țări. Este probabil ca printre aceștia să figureze și pianistul Gheorghe Halmoș din Cluj, care urmează să facă parte din delegația de muzicieni romîni ce va reprezenta țara noastră la aceste festivități comemorative.

Orchestra Simfonică a Filarmonicii de Stat „George Enescu" își începe în curînd pregătirile în vederea participării la Festivalul „Toamna muzicală", care va avea loc la Varșovia între 10 și 21 octombrie. In timpul șederii în R. P. Polonă, prima noastră orchestră simfonică va da mai multe concerte, dirijate de George Georgescu și Mircea Basarab, la Varșovia, Gdansk, Poznan și Stalinograd.

Înainte de plecare, probabil la sfîrșitul lunii septembrie, Orchestra Filarmonică va da un concert la Ateneul R.P.R. cu programul pregătit în acest scop.

Teatrul de Stat de Operetă își începe stagiunea la 15 septembrie cu repertoriul curent, continuînd seria succeselor repurtate cu operetele „Lăsați-mă să cînt", „Culegătorii de stele", „Aculina", „Vînt de libertate", „Casa cu trei fete", „Liliacul" și „Vînzătorul de păsări". Intre timp se fac pregătiri pentru montarea a două operete originale: „Plutașii de pe Bistrița" de Filaret Barbu, pe un libret de Traian Iancu și Ion Dacian, și „Iubirea cea mare" de George Klein, al cărei libret este semnat de C. Cîrjan și G. Mihalache.

In zilele de 15 și 16 septembrie va concerta la București Orchestra Simfonică a Filarmonicii din Orașul Stalin, sub conducerea dirijorului Dinu Niculescu.

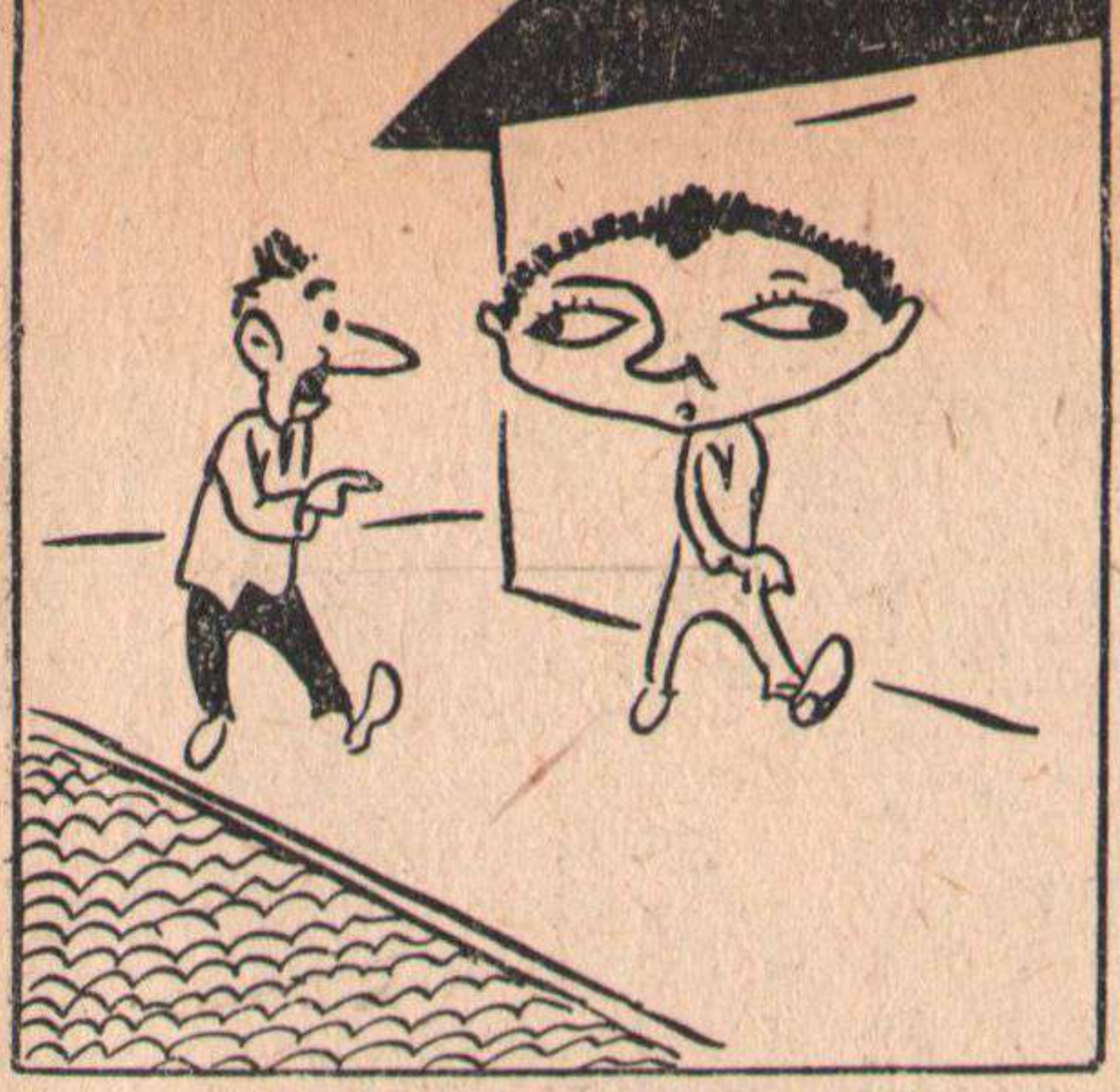

— Ai fost la cinemascop ?
— De unde știi ?

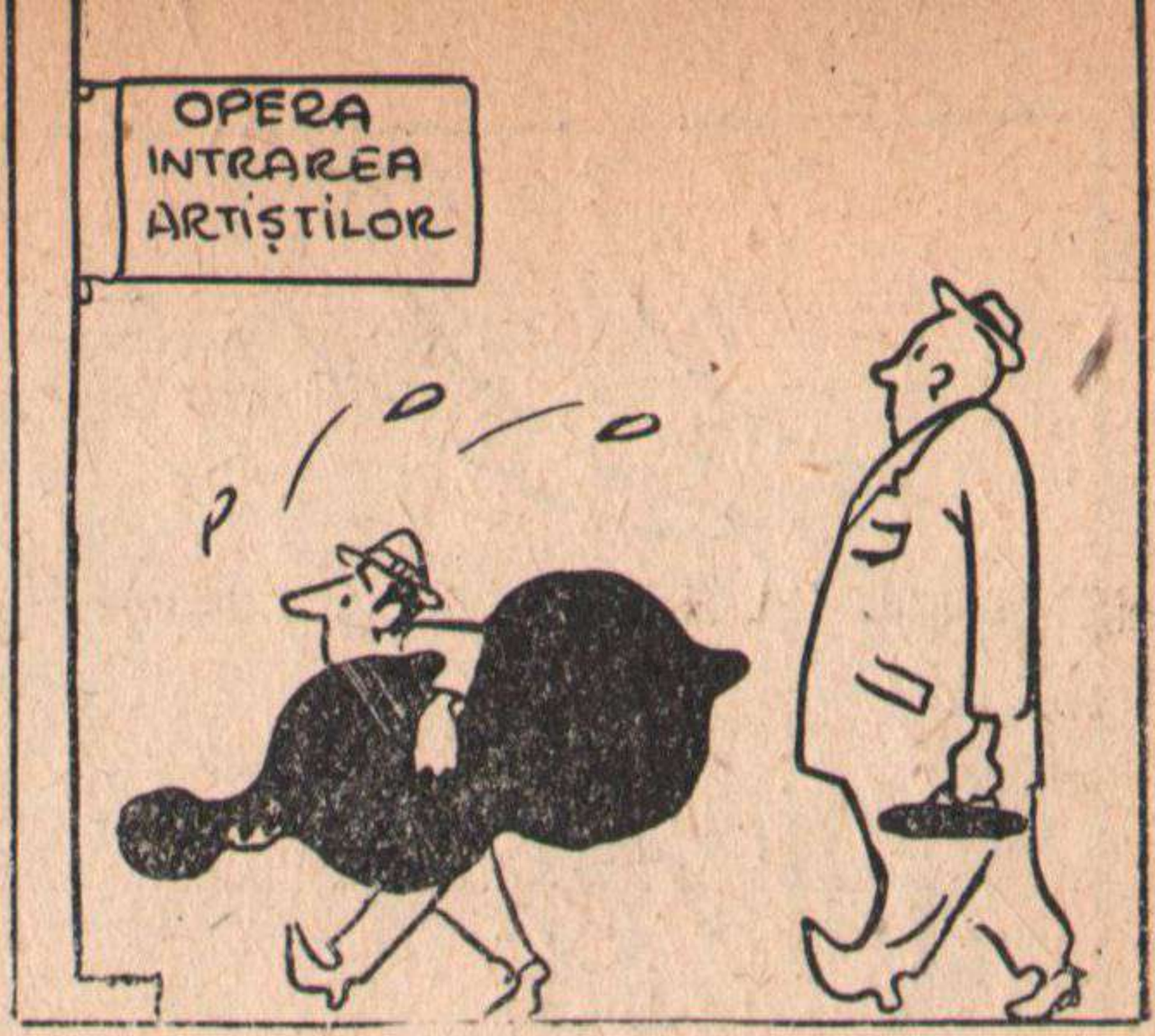

Fără cuvinte

SCENA

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

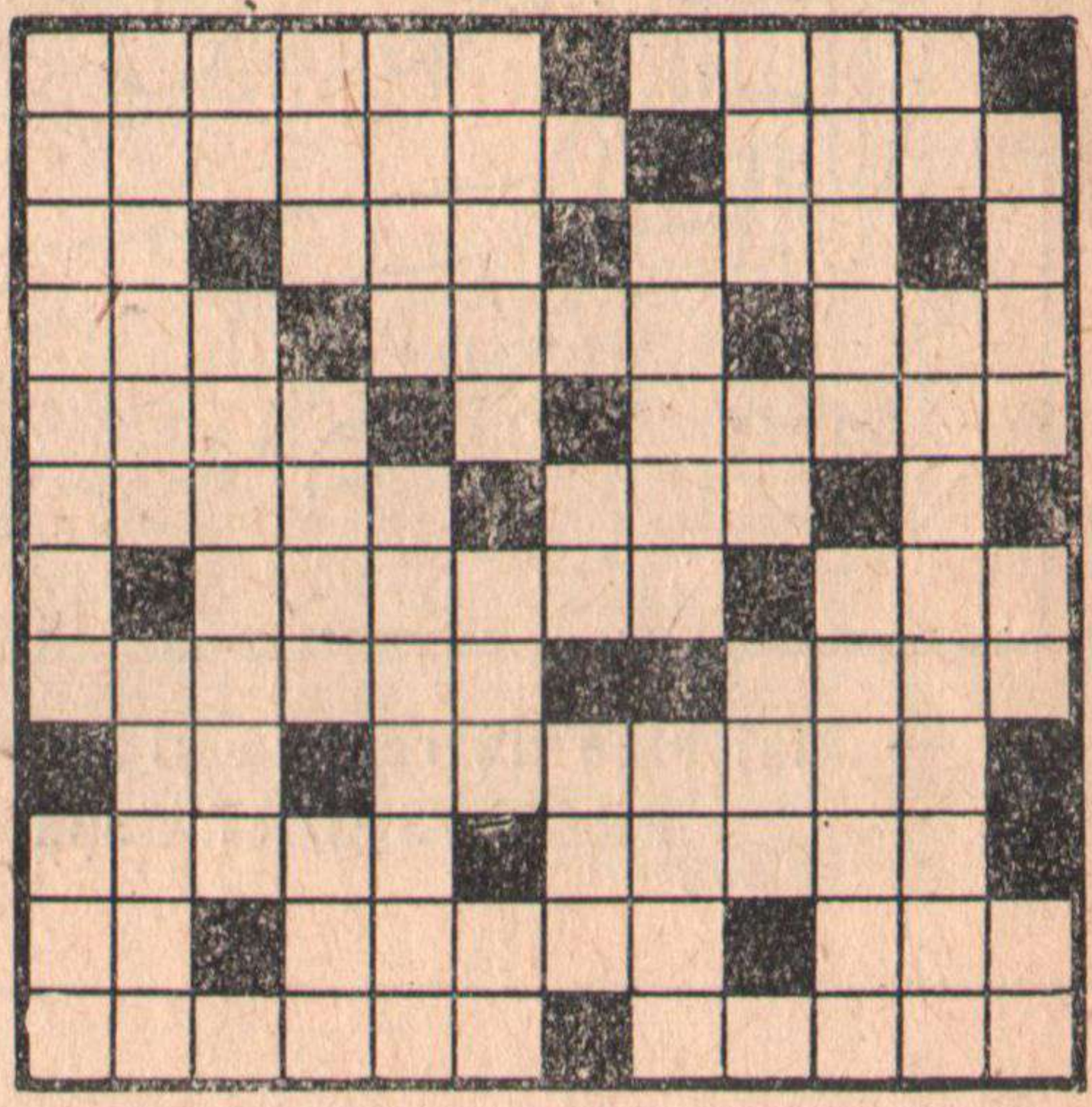

Orizontal : ... Stănescu. 2) Personaj din „Mult zgomot pentru nimic“ de Shakespeare, interpretat de M. Mateescu — ... Diaconescu. 3) Lege ! — Fiul lui Noe — Fluviu în Italia. 4) Interjecție — Operă de Verdi — Răsărit. 5) Țară antică, vecină a Chaldeei — Partea dinainte a scenei. 6) Făcut mai rar — ... Șahighian. 7) Unul din cei trei mușchetari — Aici e aici ! 8) Don Manuel, Don Luiz și Don Juan din „Doamna nevăzută“ — După el se face pauză. 9) Raport matematic — Titlu de onoare (fem.). 10) Cer albastru — Interpretul lui Don Pedro din „Mult zgomot pentru nimic“. 11) Măsură de suprafață — In „Cei trei mușchetari“, N. Codrescu. — Textul dintr-o piesă de teatru, interpretat de un actor pe scenă. 12) Personaj din „Doamna nevăzută“ interpretat de G. Dănciulescu — Folositoare.

Vertical : 1) Celebru autor dramatic spaniol, al piesei „Doamna nevăzută“ — Unchiul din America ! 2) Doamna nevăzută — Creație lirico-dramatică. 3) In mijlocul lunii martie ! — Interpretul lui d'Artagnan. 4) Bătrîn — Ești uimit — Prind cu mîna. 5) Personaj principal din „Eneida“ lui Virgiliu — Aptitudine naturală, mai ales într-una din manifestările artistice (pl.). 6) „Mult zgomot pentru...“ — Actor care se exprimă fără cuvinte — Horia Lovinescu. 7) Pronume — Amiral venețian. 8) Oraș în care s-a ținut recent un festival internațional de artă dramatică, la care a participat și Teatrul Național „I. L. Caragiale“ — „... și negru“. 9) . . de Austria, regina Franței din „Cei trei muschetari“, — Mirare bivocalică — Interjecție de surpriză. 10) „Hai să...“ — Dau viață pe scenă sau pe ecran diversele personaje. 11) Se naște de Anul Nou — De el se ocupă revista noastră. 12) Reflectă realitatea în imagini — Cămașă țărănească — Vocea... diapazonului !

Cuvinte mai puțin cunoscute : Sem, Emo, Elam.

— Mai bine dă replica și completează buletinele PRONOSPORT după spectacol!

Fotografii : I. S. Decorativa, E. Wechsler

Redacția și Administrația: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII

I. P. 2, c. 2596

Franca Duval (Tosca) și Franco Corelli (Mario), eroii filmului „Tosca", prezentat pe ecran lat la cinematograful „Republica".

COPERTA I: Lia Șahighian (Beatrice) și Aurelia Sorescu (Hero) în comedia lui Shakespeare „Mult zgomot pentru nimic.

COPERTA IV: Michèle Morgan și Gérard Philipe în filmul lui René Clair „Marile Manevre"

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREȚUL LEI 2